

ÎN CE CONSTĂ SFINȚENIA?

Ea constă într-o astfel de întărire a omului în bine, prin virtuți, încât să nu mai săvârșească nici o faptă rea și nici măcar în gând să nu mai fie tulburat, cu ușurință, de ispita de a face vreun rău. Atunci omul ajunge să fie liber de orice patimă, ajunge la virtutea nepătimirii. În același timp, el se ridică la o dragoste neconținută față de Dumnezeu și de oameni. Nepătimirea și dragostea fierbinte, neîntreruptă, acestea sunt semnele stării de sfințenie. Când a ajuns aici, omul s-a ridicat de la chipul dumnezeiesc, restabilit în el la Botez, la asemănarea cu Dumnezeu.

În starea de sfințenie, harul a străbătut cu totul din adâncul inimii omului, în toată ființa lui, luminându-l duhovnicește. Și, deoarece unde e harul, acolo este și Duhul Sfânt și acolo este și Hristos, în omul sfânt cei din jur întrezăresc pe Hristos, după cum el însuși simte atunci, în sine, prezența lui Hristos.

Dar sfințenia nu este o stare încheiată, ci se desăvârșește în vecii vecilor.

Iată cum descrie Sfântul Diadoh al Foticeii semnele acestei stări: „Când vom începe însă să împlinim cu râvnă fierbinte poruncile lui Dumnezeu, harul, luminând toate simțurile noastre printr-o adâncă simțire, va arde, pe de o parte, amintirile noastre, iar pe de alta, îndulcind inima noastră cu pacea unei iubiri statornice, ne va face să izvorâm gânduri duhovnicești, nu după trup”.

„Două bunuri ne aduc nouă harul cel sfânt prin Botezul renașterii, dintre care unul covârșește nemărginit pe celălalt.

Cel dintâi ni se dăruiește îndată, căci ne înnoiește în apa însăși și luminează toate trăsăturile sufletului, adică «chipul» nostru, spălând orice pată a păcatului nostru. Iar celălalt așteaptă să înfăptuiască împreună cu noi ceea ce este «asemănarea». Deci, când începe mintea să guste întru multă

ICOANA SFINȚILOR DOCTORI FĂRĂ DE ARGINȚI

simțire din dulceața Preasfântului Duh, suntem datori să știm că începe harul să zugrăvească, peste chip, asemănarea... înflorind o virtute prin alta și înălțând chipul sufletului din strălucire în strălucire... căci toate virtuțile le primește mintea prin simțire, înaintând după o măsură și o rânduială negrăită. Dar dragostea duhovnicească nu o poate câștiga cineva până ce nu va fi luminat de Duhul Sfânt. Și până a primi mintea lui în chip desăvârșit asemănarea prin lumina dumnezeiască, el poate avea aproape toate celelalte virtuți, dar este încă lipsit de dragostea desăvârșită... Nici nepătimirea nu o poate dărui sufletului altă virtute, decât numai dragostea.”

(Credința ortodoxă, Lucrare tipărită cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului TEOFAN Mitropolitul Moldovei și Bucovinei)

VITAMINA DUHOVNICEASCĂ

Viețile sfinților sunt Evanghelia împlinită, sau a cincea Evanghelie. Cei ce voiesc să devină desăvârșiți în toate virtuțile, trebuie să se formeze după Viețile sfinților. În ele găsim îndreptarul, ele fiind ca niște icoane însuflețite.

(Sf. Vasile cel Mare)